

Sygn. akt IV KK 22/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

na posiedzeniu w trybie art.535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 kwietnia 2013 r.,

sprawy **K. A. i A. A.**

uniewinnionych od popełnienia czynu z art. 270 § 2 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego
I. Z.

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 sierpnia 2012 r.,

sygn. akt VI Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 5 grudnia 2011 r.,
sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć oskarżyciela subsydiarnego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

K. A. i A. A., subsydiarnym aktem oskarżenia zostali oskarżeni o to, że:
w nieustalonym miejscu i czasie wspólnie i w porozumieniu niezgodnie z wolą
I. Z. wypełnili blankiet opatrzony podpisem I. Z. w ten sposób, że uzupełnili go
o warunki wystąpienia oskarżonej K. A. ze spółki P. s.c. podziału majątku
ruchomego spółki oraz rozliczenia środków wydatkowanych na zakup
nieruchomości, narażając pokrzywdzonego na szkodę w wysokości
89.349,50 zł, tj. o czyn z art. 270 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 5 grudnia 2011 r., sygn. akt II K [...] ww. oskarżeni zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanego im czynu. Tymże wyrokiem rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów sądowych.

Na skutek wywiedzionej od tego orzeczenia apelacji przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego, Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI Ka [...] utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną. Tymże wyrokiem rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów sądowych.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego wywiódł pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego zarzucając: rażące naruszenie przepisów postępowania, mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegające na naruszeniu przepisu art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 193 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd całkowicie dowolnej oceny materiału dowodowego w zakresie oceny opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w [...] oraz opinii biegłego prof. dr hab. T. W., co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że zeznania pokrzywdzonego w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonych oraz opiniami biegłych nie mogą prowadzić do przyjęcia sprawstwa oskarżonych; oraz rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez brak należytego rozważenia wszystkich zarzutów i wniosków zawartych w apelacji pełnomocnika oraz brak dostatecznego wykazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dlaczego zarzuty i wnioski Sąd Okręgowy uznał za niezasadne – co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G. utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym i z tego względu podlega oddaleniu na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza wywiedzionych przez skarżącego zarzutów i przywołanej na ich poparcie argumentacji prowadzi do wniosku, że Autor tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia zmierza do wywołania przed Sądem Najwyższym kontroli dokonanych przez Sąd I instancji, i zaaprobowanych przez Sąd odwoławczy, ustaleń faktycznych, które doprowadziły do uniewinnienia oskarżonych.

W tym miejscu podnieść należy, że tego typu zabieg, wielokrotnie już omawiany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, nie zyskuje aprobaty i nie jest w stanie wywrzeć skutku zgodnego z kierunkiem skargi. W szczególności gdy przy użyciu iluzorycznych argumentów, o dopuszczeniu się przez Sąd Okręgowy obrazy przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., w rzeczy samej omija się nakaz wynikający z art. 523 § 1 k.p.k.

Z całą stanowczością stwierdzić należy, że orzeczenie Sądu II instancji jest wolne od jakichkolwiek błędów, a treść pisemnych motywów wyroku dowodzi, że kontrola instancyjna wyroku Sądu Rejonowego została przeprowadzona skrupulatnie spełniając wymóg rzetelnej. Sąd ten rozpoznał wszystkie zarzuty apelacyjne, omówił je wskazując z jakich przyczyn nie mogły zostać podzielone.

Przechodząc do kolejnego zarzutu kasacji (pkt I) wskazać należy, że Sąd odwoławczy, który podzielił ustalenia Sądu I instancji i utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy, nie mógł dopuścić się – jak wywodzi pełnomocnik – naruszenia wskazanych w tym zarzucie przepisów. Przepisy art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k. ale także art. 193 k.p.k. mają charakter regulacji adresowanych generalnie do Sądu I instancji, choć ich naruszenia może dopuścić się także Sąd II instancji, ale tylko wówczas gdy czyni własne ustalenia faktyczne oparte o niekompletny materiał dowodowy oceniony nie swobodnie lecz dowolnie. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie miała przecież miejsca.

Jeśli chodzi o ocenę wniosków opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w [...] oraz opinii biegłego prof. dr hab. T. W. dokonaną przez Sąd *meriti*, Sąd odwoławczy rozpoznając apelację pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego w swoich rozważaniach szczegółowo i wnikliwie odniósł się do tak sformułowanego zarzutu,

przedstawiając na str. 3 i n. uzasadnienia przekonywającą argumentację. W szczególności podkreślił, że żadna ze sporządzonych w sprawie opinii, nie rozwiązała nie dających się usunąć wątpliwości (art. 5 § 2 k.p.k.) co do czasu powstania dokumentu o nazwie „Ustalenia”.

Skoro zatem obrońca ponownie sięga po kwestie poruszane już w zwykłym środku zaskarżenia, co do których Sąd odwoławczy wszechstronnie się ustosunkował, a w kasacji nie podejmuje nawet próby wykazania, że Sąd odwoławczy jakąkolwiek normę regulującą postępowanie odwoławcze naruszył, w sposób rażący i mogący mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, należało oddalić złożoną przez skarżącego skargę w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

aw